

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Gevestigd te s'Gravenhage.

Kon.Goedgekeurd d.d. 22-2-1958.

AFD. HILVERSUM.

Secretariaat:

Heuvellaan 11.Hilversum.

Tel: 035 - 10481.

x in de kantlijn betekent een vraag.
 - in de kantlijn betekent het antwoord.

Juli 1981.

GEESTELIJK GEHANDICAPTEN IN DEZE TIJD!

Goedenavond,

Aan het begin van deze bijeenkomst wil ik U er op wijzen dat wij als sprekers van deze groep, niet alwetend of onfeilbaar zijn. Wij vinden het erg prettig wanneer U zelf nadenkt. We hebben liever dat U Uw eigen fouten maakt, dan dat U een ander achterna loopt in het goede, zonder zelf te weten waarom.

Ons onderwerp is eigenlijk geen juiste benaming, want het feit blijft bestaan, dat de geest niet gehandicapt is en heel veel mensen beschouwen het gehandicapt zijn bovendien als iemand die helemaal niet mee kan komen, b.v. er zijn mensen die door een gebrek aan absorptievermogen niet in staat zijn al die kennis op te nemen die in deze tijd noodzakelijk wordt geacht. Je vraagt je soms af waarom. Deze mensen blijven dus staan op een kennis pijl en vaak ook een emotioneel pijl door de wijze waarop ze uit die maatschappij benaderd worden van zeg 5 jaar 10 jaar. sommigen blijven staat op 15 jarige leeftijd, maar dan vallen ze al niet meer op, dan zijn ze al niet meer gehandicapt, zegt men. Maar als we kijken naar alle mensen die niet rijp zijn, menselijk en mentaal emotioneel rijp, dan zouden we moeten zeggen dat ongeveer de helft van de wereldbevolking geestelijk gehandicapt is. Alleen dan valt het niet op, nou ja, ze gooien met stenen en ze zijn niet in staat te begrijpen dat voor iets ook nog iets hoort in een maatschappij als deze, maar voor de rest gaat het allemaal voorbij. Wanneer U te maken hebt met geestelijk gehandicapt, dan moet U ook begrijpen dat deze wezens, of mensen moet je zeggen, dat ze vaak emotioneel volledig rijp zijn, je kunt ze niet behandelen als kinderen, ook wanneer hun verstandelijk pijl misschien kinderlijk lijkt, je zou het eerder moeten zeggen als, benader ze als iemand met een beperkte woordenschat, een beperkte begripsschat. Probeer hem te benaderen volgens de termen van zijn eigen wezen, maar beschouw hem dan wel verder als volwaardig. Dan zijn er mensen die zeggen, maar ja, dat is best, maar je hebt van die kinderen die zijn, hoe heet het ook weer, oh ja autistisch, een mooi woord moet er altijd bij he, kinderen die teruggetrokken zijn, die geen contact met hun omgeving willen hebben, nou laten we eens eerlijk zijn, als U die omgeving bekijkt, waarin heel veel kinderen moeten leven, zoudt U er zo graag contact mee hebben? Maar ja, dat kun je natuurlijk niet zeggen. Want ieder probeert het beste en ieder doet het beste voor zijn kinderen, dat nemen we tenminste maar aan. Goed maar dat kind, dat heeft eenvoudig tijd nodig, tijd die de volwassenen meestal niet hebben, die volwassenen hebben wel geduld, maar ze hebben geen geduld genoeg, ze begrijpen niet dat het contact alleen gemaakt kan worden, wanneer dat heel langzaam emotioneel en rationeel reageren van het kind ontmoet wordt in het tempo die het kind kan verdragen en ja, dan ben je misschien een eindje op weg en dan doe je één stap te vlug en dan trekt het kind zich weer terug, dan zit het weer in een onbegrijpelijke wereld en dan zeggen ze, ja maar dat kind is zwaar gehandicapt. Is dat waar? Vanuit menselijk standpunt: Ja, ongetwijfeld, het is heel erg vervelend, het is heel erg zielig en het is heel erg lastig. Aan de andere kant, die kinderen leven in een eigen wereld. U moet niet denken dat ze alleen maar leven in een niets, ze leven in een heel eigen wereldje, ze kennen hun eigen emotietjes

en die emotitjes zijn vaak heel wat sterker en intenser, dan al die grote, belangrijke emoties die de hooggeplaatste van deze aarde met hun sublieme verstand vertonen. Neemt U mij niet kwalijk dat ik dit zeg. Geestelijk gezien kun je zelfs in een autistisch kind als geest misschien meer leren, dan wanneer je professor in de atoomchemie wordt. Dan hebben we natuurlijk en dat is ook zo'n jammer hé, die kinderen die vroeger achterlijk werden genoemd, tegenwoordig heet dat gerecardeerd, dat klinkt beter, maar goed wat hebben we hier dan. We hebben iemand die niet in staat is tot een snel communicatie vermogen, zo'n kind kan niet snel lezen, ze zeggen die is woordblind. Is het wel woordblind? Misschien is het leesblind, m.a.w. het is niet in staat om de juiste associaties te maken, maar is het daarom dom? Het wordt als dom behandeld en dan stelt het zich natuurlijk dom aan, maar soms dan ontdek je ineens dat het kind een begrip heeft van emotionele toestanden, waar andere kinderen aan voorbij lopen. Het kind leeft, het kind ziet, het kind is sensitief en gevoelig op een ander terrein dan de norm en als een kind in staat is om bepaalde spanningen, zoals ze onder volwassenen zeker bestaan, waaraan iedereen voorbij gaat, af te lezen, wanneer men in staat is op die dingen te reageren, dan vraag ik me nog af als je het over minder waardigheid hebt, aan welke kant ligt die dan? Het is maar je uitgangspunt.

In deze tijd zijn er heel wat meer mensen, die je misschien geestelijk wat minder waardig zou kunnen noemen of geestelijk gehandicapt, dan diegene die daar officieel voor in aanmerking komen, want één ding hebben eigenlijk al die mensen gemeen met die eenvoudige jonge lieden die vroeger opgroeiden tot de dorpsidiot, die ondanks alles toch wel blij was met zijn leven en die een gevoel had dat hij erbij hoorde. In deze tijd hoor je zo moeilijk ergens bij in Uw tijd is er zo weinig samenhang. Goed, vroeger werd er inderdaad wel eens een wrede spelletje gespeeld met een dorpsidiot ik geef het toe, maar o wee als iemand buiten de gemeenschap dat wilde doen, dan stond een heel dorp klaar om diezelfde dorpsidiot te verdedigen. Hij hoorde erbij, hij was deel van de gemeenschap, hij functioneerde binnen die gemeenschap en daardoor kon hij ook eigenlijk wel redelijk gelukkig zijn, daardoor had hij een deel aan het mens zijn. Maar wat moet je nu op het ogenblik met mensen die maatschappelijk niet meer mee tellen, neemt U me niet kwalijk dat ik hier nu problemen aansnij die er volgens U misschien weinig mee te maken hebben. Je groeit op, je gaat naar school, nou ja je weet dat je geen werk kunt krijgen, dus nog een hogere school erbij. Misschien ben je knap genoeg en dan nog maar naar de universiteit ook en daar sta je met je graad en wat de maatschappij betreft kun je van je graat vallen, want ze hebben geen werk voor je. Zeker je krijgt je fooi toegestoken, maar eigenlijk hoor je er niet bij, je zou zo graag wat willen doen, maar nou ja dan ga je maar wat doen. Je begint maar met je kennis om maar eens een antitese op te bouwen tegen dat gezag, tegen die maatschappij die jou niet nodig heeft. Oh als ze je nodig hadden zou je ze verdedigen maar nou niet, je gaat er tegenin. Dan behandelen ze je eigenlijk alsof je een onbegrijpelijk wezen bent een stukje uitschot. Luister het gaat mij er helemaal niet om te verdedigen wat er gebeurd bij rellen, of dat nou in Amsterdam is of in Birmingham of ergens anders, maar het is begrijpelijk.

We hebben hier te maken met mensen die zó zeer buiten de gemeenschap zijn komen te staan dat ze alleen nog maar kunnen denken in hun eigen termen. Mensen die moorden voor de IRA. Het zijn geen mensen, die je duidelijk kunt maken waarom ze eigenlijk verkeerd doen, dat ze onschuldigen niet op mogen offeren, ze hebben maar één denkbeeld, wij hebben gelijk en de anderen, die kun je niet eens begrijpen, die kun je niet verstaan, die anderen die hebben jou uitgesloten en als je eerlijk bent, het begin van een sefreten en het bestaan van de huidige IRA. is eigenlijk niets anders dan een sociaal probleem géén religieus probleem. Het is het probleem van mensen die worstelen en kunnen schreeuwen zo hard als ze willen, maar die nooit een stap verder komen. Het is de strijd van mensen die het gevoel hebben, dat ze nergens meer bij horen en dan uiteindelijk ergens in een pub samenkomen, strijdliederen zingen en dan eens laten zien dat ze meetellen. Je kunt ze daar vinden, maar hier heb je kroegjes en cafetarietjes waar jonge mensen samen komen met precies hetzelfde, met disco's en dit en dat, dat zijn toch ook eigenlijk mensen die gehandicapt zijn. Een handicap is een extra gewicht dat je moet slepen. Voor de meesten die daar zelf mee geconfronteerd worden, wordt niet aangenomen dat ze gehandicapt zijn, dat is hun bezwaar. Iedereen zegt: "Nou ja, er wordt toch voor je gezorgd, jehoeft toch niets te doen, je krijgt je geld, je hebt toch je onderdak, je kunt toch uit gaan, je hebt de hele dag niets te doen. Amuzeer je nu maar, dat je niet méé telt, nou ja.... Maar het meetellen

in de gemeenschap, het functioneren dat is belangrijk. Dat zie je dus ook bij die mensen die officieel gehandicapt zijn. Er zijn ouders die zeggen, Ik wil mijn kind zelf opvoeden, ik wil er zelf voor zorgen, nou goed. Binnen het gezin kan zo'n kind inderdaad gelukkig zijn, zeker wanneer er broertjes en zusjes zijn die de toestand aanvaarden. Maar er komt altijd weer een ogenblik dat een lichaam volwassen is en dat de emoties nog even sterk zijn en even onberekenbaar vanuit het normaal menselijk standpunt als vroeger. Dan komt er een ogenblik dat zo iemand mensen rond zich moet hebben die hij begrijpen kan. Dan komt er een ogenblik dat zo iemand eigenlijk terecht moet komen in een gemeenschap waarin anderen eigenlijk ook die handicap moeten hebben, want die handicap is iets wat ze samen bindt. Als je kijkt wat er een vriendschappen kunnen ontstaan tussen die mensen, hoeveel ze voor elkaar over hebben, hoeveel geduld ze met elkaar hebben, dan kun je begrijpen dat ze eindelijk thuis zijn. Daarom, omdat de zogenaamd normalen die tijd niet hebben, omdat die hun emoties liever weggooien naar andere zaken, die zitten liever 'n maand in zorgen over een kabinetsformatie, er is een informatie nietwaar, dadelijk komt er een deformatie en dan, dat kind leeft in een wereld waarin mensen belangrijk zijn, niet al die gekke toestanden. Daar gaan ze een beetje aan voorbij, dan zeggen ze ach zeur nou eens even niet, wees nou even rustig, ik kom zó bij je, want ja... als van Agt nu.. ja maar dat kan nooit, want den Uyl zal... ja maar als den Uyl niet zal.. dan zal van Agt niet.. Kind denkt: waar hebben ze het over het is niet eens een begrijpelijk iets, zoals roodkapje en de wolf of zo, nou het zou dan rood Joopje zijn nietwaar maar, misschien want zand erover, maar realiseer U gewoon dat die wereld die U hebt ook zo volwaardig niet is, daar moet U gewoon mee beginnen. Hoeveel dingen meent U wel, maar zegt U niet. Hoeveel dingen zegt U wel, maar meent U niet. Hoe vaak doet U uzelf, uw gewoonte en uw noodzaak en uw mogelijkheden geweld aan. Hoe vaak hebt U geen tijd voor zaken, die eigenlijk wél belangrijk zijn, maar je moet rekening houden met de anderen. Hoe vaak hebt U niet eens tijd om even stil te blijven staan om te kijken naar iets wat mooi is. We zeggen dan, dit kind is zwakzinnig, het pakt een bloem en zit het te bekijken en dan begint het de blaadjes uit te trekken, wat is dat, dat kind. Het wordt door die schoonheid getroffen, het wil kijken naar die schoonheid, daarom ontleedt het. Het is misschien pijnlijk, want als het die bloem niet geplukt had, was die er natuurlijk blijven staan, maar het kind zoekt naar die schoonheid, het wordt er door beroerd. U ziet die schoonheid en U zoudt ze kunnen absorberen, maar U hebt geen tijd. Want je moet op tijd thuis zijn om de reportage van de Tour de France te volgen. Neem me niet kwalijk maar dat is toch de situatie. Dat is precies hetzelfde, wanneer we kijken naar die hele sociale opbouw waarin U zit, neem me niet kwalijk dat ik alweer die kant uit ga maar wanneer je de geestelijk gehandicapte in Uw dagen wilt bezien dan moet U ook denken aan het stelsel waardoor ze meer gehandicapt worden dan iedereen kan begrijpen.

Laat me een heel eenvoudig voorbeeld geven. Men zegt: Nou ja, het is natuurlijk wel vervelend die prijsverhogingen maar ja, buiten de markt en het bedrijfsleven en de werkgelegenheid, nou ja laten we op de benzine of op het brood of op de melk maar een dubbeltje opleggen, dat is zó veel niet. Dat is inderdaad waar, degenen die dat doen missen dat niet, maar ze vergeten daarbij dat zij in een maand soms meer hebben dan anderen in een héél jaar. Kijk en als je een héél jaar met zo'n bedrag moet uitkomen dan telt het wél. Daar kijkt men gewoon overheen. Men zegt, maar ja, wij doen toch alles om het prettig te maken, wij zorgen er voor dat oude van dagen in een tehuis terecht kunnen komen, maar die oude van dagen hóren niet in tehuizen, de oude van dagen zijn de mensen van de traditie. Ik wil niet zeggen de wijsheid, dat heeft men wel eens gedacht maar veel van de wijsheid van de ouderen is uiteindelijk ook maar eigenwijsheid nietwaar maar het zijn degene die traditie moeten brengen, die déél moeten zijn zover als het kan van de gemeenschap en van het gezin. Als je die weg gaat doen, dan ga je berg af als een auto zonder rem. Misschien kom je al die haarspeldbochten door, maar de kans dat je eruit vliegt is erg groot. De mensen die dat wóten, maar die gelijktijdig opgeborgen zitten in hun kleine gemeenschap, die zich niet meer bezig kunnen houden met iets wat ze doen voor een ander en in de plaats daarvan koorzang plegen in de ochtend en ijverig op de stoel gezeten met de beentjes schoppen en z.g. gymnastiek verrichten, die doen dan wel wat, maar zijn het geen gehandicapten geworden? Mensen die steeds meer gefsoleerd raken van die hele wereld, die zitten te kijken als gevangenen naar bezoek wanneer de familie eens komt de kinderen, nou ja goed: luister het is nou mooi weer hoor de volgende zondag regent het, dan gaan we wel eens naar vader of moeder. Zullen we het zelfs het enige contact wat ze nog hebben, het emotionele erg belangrijke contact wordt afgebroken. Die mensen die versuffen, inderdaad ja, die mensen die worden seniel, inderdaad die mensen zijn geestelijk gehandicapt, omdat zij niet meer de moge-

lijkheid krijgen om te functioneren. Dan hebben ze nog de jongeren, die niet aan de bak komen zoals dat heet, ofschoon ik niet weet wat voor 'n bak, kattenbak misschien, de jongeren die leren of heus tóch wel bereid zijn wat te doen en aan te pakken en die het ook wel kunnen als ze willen, maar die de kans niet krijgen, die wanneer ze dan zeggen, nou ja als ik nits te doen heb dan ga ik desnoods mijn eigen huis verbouwen, plotseling worden overvallen door amtenarij zo erg, dat ze al kotsmisselijk zijn voordat ze het eerste muurtje hebben afgebroken, of misschien bouwen ze een klein stukje er boven op en moet het weer worden afgebroken want ze hebben geen toestemming. Is er iets frustrerender dan dat?

Weet U een gemeenschap is grootschalig daar is niks aan te doen, zo is het gegroeid. Alles met vaste regel en zoveel mogelijk regels, voor iedereen goed verzorgd van de wieg tot het graf nietwaar, nou ja de steen die mogen de nabestaande nog betalen maar de rest doet due de staat wel en dat is allemaal wel heel erg mooi, maar wáár blijft de gemeenschap, waar blijven de mensen die elkaar begrijpen, die samen iets hebben, die samen iets maken van de meest krankzinnige schoonheden misschien.

Neem nou een bekend schilder. ook misschien in zijn tijd iemand die niet direkt behoorde tot de algemeen aanvaarde deel van de gemeenschap. Die man maakte voor zijn vrienden een omelet, die omelet versierde hij met kruiden als oregano, paprika en vanalles wat hij had, en toen hij klaar was waren ze allemaal zo geroerd door de schoonheid dat ze hem niet meer op durfde te eten. Het is eigenlijk krankzinnig, die mensen hadden niet te eten, maar op dát ogenblik werd ineens dat doodgewoon van de laatste eieren nog even een omelet maken een ritueel, een verklaring van eenheid, een tesamen beleven van iets.

Maar waar vind je dat tegenwoordig nog? Oh er zijn nog wel enkele groepjes die hun eigen gewoonten handhaven, maar die staan buiten de wet, maar waarom eigenlijk? Omdat ze gegrepen hebben naar een eigen cultuurtje, maar tenminste in die eigen cultuur ook nog hun eigen bindingen hebben, het gevoel van toebehoren en daardoor hun geestelijke en mentale en emotionele frustraties een vorm geven die voor hen zelf aanvaardbaar is en waarin ze kunnen leven.

Kijk en dat vind ik nou zo zielig in deze wereld. Er zijn zó ontzettend veel mensen die emotioneel en mentaal gehandicapt worden in Uw maatschappij en dan kijkt men naar de enkeling. Oh ik vind het erg mooi, ik vind het schitterend dat iemand die gehandicapt is geholpen wordt, ik vind het uitstekend dat voor die mensen, wanneer ze uiteindelijk niet meer mee zouden kunnen draaien, dat er een mogelijkheid wordt geschapen om dan in ieder geval te functioneren in een eigen gemeenschap, maar laat dat dan geen amtelijke zijn. Laat dat dan tenminste een menselijke zijn.

Laten we dan vooral niet zeggen dat het een geestelijk te kort is.

Ik weet het niet het is zoiets als een staatssecretaris om zóiets te kunnen zeggen: "Geestelijk te kort" Als het maar niet te veel kost. Neem me niet kwalijk hoor!

Misschien een beetje hatelijk hoor maar begrijp een ding goed. We hebben geen algemene zorg nodig. We hebben nodig dat de mensen accepteren dat je anders bent, niet alleen dat je blind bent of dat je in een rolstoel zit, maar ook desnoods dat je niet zo vlug kunt denken of dat je niet zo snel en duidelijk kunt formuleren.

De mensen moeten gewoon kunnen aanvaarden dat er mensen zijn die emotioneel veel meer bewogen zijn dan zij, die zich niet perfect uitdrukken misschien, maar die intens beleven en de vreugde van dat beleven nog kunnen delen, die mensen zijn er nodig in een gemeenschap van mensen, want de geest is niet gehandicapt, die vindt haar mogelijkheden ook in dat schijnbaar mentaal niet volwaardige lichaam, vindt zijn volledige beleving misschien grootser dan menig genie.

In die jongen van 30 jaar, die nog steeds aan het handje mee loopt, die is niet ouder dan een jaar of 7., maar hij beleeft en hij ziet en hij glimt en hij lacht en hij huilt zó intens, dat volwassenen allang vergeten zijn dat dat mogelijk is. Het leven is niet alleen maar denken, formuleren. Leven dat is absorberen, verwerken in jezelf, deel zijn van, jezelf als het waren deel maken van, jezelf uiten in een geheel, dat is leven. Leven is een voortdurende wisselwerking tussen een levend innerlijk ik, dat uitschijnt naar de wereld en uit die wereld ervaringen terugbrengt om die wereld beter te begrijpen misschien en zichzelf beter te definiëren. Dat kan ook de geestelijk gehandicapte, dat kunnen zelfs diegene die niet eens meer in staat zijn normaal te reageren, die alleen maar als onbegrepen, strijd lustige kleine wilde dieren in voortdurende woede aanvallen, door een lichamelijk defect overigens het bijna onmogelijk maken,

om contact met ze te krijgen en om ze als mens te behandelen. Ook die! Want ook zij leven in een wereld die ze, zij het dan misschien met geweld dat U niet helemaal kunt verstaan, met emoties, met uitbarstingen die voor u onbegrijpelijk zijn, proberen deel te maken van zichzelf, ook zij vechten om de wereld naar zich toe te halen en zichzelf in die wereld als het ware waar te maken, zodat ze zichzelf beter leren kennen, omdat ze beter begrijpen wat hun wereld is.

Dan worden ze gefrustreerd natuurlijk, hoe kan het anders in deze tijd waarin het enige wat een mens kan krijgen zonder dat ie er belasting over betaald en de b.t.w. nog een frustratie is. U denkt misschien, ja maar er moeten toch uitwegen zijn. Er zijn uitwegen. Kijk die z.g. geestelijk gehandicapten die hebben méér misschien nog dan de anderen, gemeenschap nodig. Geef ze die gemeenschap, maar maak die gemeenschap niet te groot, breng ze niet in een wereld die voor hen vreemd is, laat ze eerst de zekerheid vinden, hun eigen beslotenheid. Als je ze allemaal in instituten of inrichtingen moet brengen, nou goed, maar geef ze de kans om in kleine groepen samen te wonen, misschien in groepjes van 8 en 4 groepjes van 8 samen in een huis of iets dergelijks. Dat ieder zijn eigen gemeenschap kan kennen en dan toch nog de kans heeft om uit die gemeenschap soms even naar buiten te komen.

U zult met verbazing zien wat er allemaal gebeurt, hoe goed ze zich dan nog kunnen redden, hoe deze arme gehandicapten op eens wanneer het er op aan komt, wel degelijk weten hoe ze voor een ander in de bres moeten springen, hoe ze iets voor een ander kunnen doen en hoe ze hun medemens gelukkig kunnen maken. Oh ze zijn onberekenbaar. Ze doen elkaar pijn net als U en ik, want hebt U een ander nog nooit pijn gedaan? U kunt natuurlijk zeggen, maar ik denk dat je als gewoon mens zo nu en dan ook wreed bent tegen anderen en dat is helemaal zo erg niet, het is gewoon deel van het leven maar kijk dan niet gek op dat wat U ziet als, mogen we het woord gebruiken, minderwaardigen, he minderwaardig misschien op hun manier precies zó reageren.

Dan kun je zeggen je moet geduld met ze hebben, natuurlijk maar geduld kun je alleen maar hebben als je niet gehaast bent en Uw wereld is gehaast. Wie in Uw wereld heeft de tijd? Ja misschien een oud mens die met zijn tijd geen raad weet en zijn eenzaamheid verdringt door te kijken naar een beetje mos dat ergens tussen een paar tegels woekert. Maar wie van U heeft tijd, we zijn zo belangrijk, we zijn zó interessant en belangrijk, we zijn bezig om de hele wereld te verbeteren. Is er geen ellende in Chili, kunnen we niet wat doen voor de boeren in het noorden van Brazilië en hoe staat het met Afrika en wat is er dan nog verder met al die gevangenen overal. Het is verschrikkelijk allemaal, we moeten wat doen, maar we laten onze medemens krimperen omdat we zo'n haast hebben om de wereld te verbeteren. Kent U dat symptoom misschien? Er zijn mensen die zo druk zijn met hondjes en katjes te beschermen, dat het ze helemaal ontgaat dat er mensen naast hun van ellende krimperen.

Natuurlijk is het niet slecht voor honden of katten of dierenbescherming of zeehondjes te vechten, dat mag rustig maar vindt U ook niet dat medemensen, die mensen vlak bij U meer recht hebben op Uw tijd. Dan doet U het maar een beetje langzamer met al die mooie projecten en houdt U eerst eens rekening met de mensen zelf. Die mensen die helemaal niet zo denken als U misschien, die misschien anders bewegen, maar die mensen zijn en die misschien behoeften hebben aan een contact en behoeften hebben aan een vriendelijk woord en het gevoel dat ze erbij horen, net zo goed als U zelf.

Maar ja, het is een beetje emotioneel pleidooi geworden en daar moet ik altijd mee uit kijken natuurlijk he. Goed laten we de dingen op een rijtje zetten.

We hebben wat men noemt geestelijk gehandicapten. Hierbij moet wél begrepen worden dat het woord geestelijk hier bestaat uit wat men ziet als een menselijke geest de psyche dus, waarbij de werkelijke geest en de werkelijk ik dus niet in het geding zijn uitdrukkelijk NIET. We onderscheiden hierin een groot aantal verschillen de soorten en gevallen. Op enkele na die heel moeilijk te benaderen zijn of misschien, dat is meestal een kwestie van lichamelijke beschadigingen van de hersenaandoening, niet te benaderen zijn, nou ja daar kun je misschien niet veel voor doen, maar al die anderen, die moet je eerst eens benaderen als volwaardige mensen met een handicap, maar volwaardig. Die moet U niet gaan behandelen als kleine kinderen, want als U dat doet dan gaan ze zich misschien zo gedragen omdat het gemakkelijk is en dan ontnemt U hen de mogelijkheid om zich tot hun uiterste te ontwikkelen.

Dan hebben we het punt, de geestelijk gehandicapten passen niet in de maatschappij. In een beperkte maatschappij, in een kleine gemeenschap is dit onjuist. Hoe groter een gemeenschap wordt en hoe minder belangrijk de kleinere groepen binnen die gemeenschap, hoe minder plaats er is voor de geestelijk gehandicapten. Wanneer er dan nog plaats is binnen het gezin moet U zich toch realiseren dat die plaats er dadelijk niet meer zal zijn. Zorg er daarom voor dat iemand die anders is dan de doorsnee, ook de kans krijgt om regelmatig, al is het maar zo nu en dan, samen te komen met anderen, kennis te maken met anderen, contact te vinden met anderen van zeg nou maar zijn of haar soort, want dan weten ze dat ze niet helemaal alleen zijn.

Dat is erg belangrijk. Vraag U nooit af of wanneer ze sterven ze dan ook nog met die kwaal behebd zullen zijn, per slot van rekening, als U een scheur in Uw broek of Uw jas of Uw hemd hebt en U trekt het uit, zit die scheur dan nog in U?

Deze defecten zijn psychisch, omdat zij mentale en emotionele gebieden omvatten, die tot de psyche worden gerekend. Maar ze zijn niet geestelijk in de zin van deel van de geest. Deel hebben van de geest dat is de ervaring en opnemen en binnen haar eigen normale kader coaleren met alle andere eigen ervaringen die ze heeft.

Iets voor een ander doen is veel minder waard dan ze in staat te stellen het zelf te doen. Juist voor de geestelijk gehandicapte is dat belangrijk.

Zeker ook de beschermde werkplaats. Ook het z.g. gekkenschooltje. De kans om iets te doen, de kans om te worstelen en dan toch iets te brijken. Er bestaat niets schoners dan de glimlach van een jongen van 20 jaar die uiteindelijk zoveel letters heeft leren begrijpen dat hij een stripboek van Donald Duck kan lezen, die vreugde is groter dan die van een generaal die een veldslag heeft gewonnen. Ze is reiner en zuiverder dan van een non die uiteindelijk tot de conclusie komt dat der verloofde nabij is. Ze is intenser, veel intenser dan die van een voetbalfan die eindelijk ziet dat zijn club de cup heeft, heus geloof me. De geestelijk gehandicapten passen misschien niet helemaal in Uw wereldbeeld, maar ze zijn mensen die geestelijk gezien vanuit ons standpunt volwaardig zijn.

Zeker, hun overwegingen zijn anderen dan die U ziet. ^{Uw} Successen zijn voor hun onbegrijpelijk en hun successen lijken voor U zo onbelangrijk en zo weinig. Maar wanneer de bereiking telt bereiken ze vaak meer dan vele anderen. Minacht ze niet en hebt geen medelijden met ze en aanvaard ze en geef ze de kans om zichzelf te zijn zo goed dit mogelijk is. Wanneer U te maken krijgt in Uw maatschappij met al die ontspoorden, of het nou de junkies zijn of al diegene die rellen schoppen, die geweld plegen en al die andere dingen, U hoeft dan niet goed te keuren wat ze doen, maar begrijp wel dat hetgeen zij doen vaak voortkomt uit hun onvermogen om te leven in Uw maatschappij. Dat hun verzet tegen al hetgeen U waardevol acht voortkomt uit het feit dat het waardevolle voor hen gefaald heeft. Probeer ze dan te zien als mensen, als volwaardige mensen ongeacht hun afwijking. Geef ze op hun donder als het niet anders kan, maar geef ze bovenal het begrip dat ze er ook bij horen.

Want weet U mensen kunnen samen een hemel op aarde maken, maar als ze zeggen ik ben een beetje meer dan jij dan maken ze er meestal een hel van. Als U kommentaar hebt bent U welkom.....

Alleen dit door klokgetik onderstreepte schrijven krijg je het gevoel van nou ja... wat moet je daar op zeggen. Misschien denkt U dat ik een aanklacht heb willen uitspreken tegen Uw maatschappij, maar de maatschappij is gegroeid de enige vraag is of U uw zelf laat vormen door Uw maatschappij of U zelf bent en door U zelf te zijn die maatschappij helpt vorm te geven. Nou denkt U ja al die verhalen, nou heb ik nog niets gehoord over de medische achtergronden, vindt U medische achtergronden zo belangrijk? Voorlopig is vaak een beetje begrip juist in die gevallen belangrijker dan een jarenlange psychiatrische behandeling. Heel vaak is gewoon het gevoel als een ander achter je staat beter in staat om iemand te helpen afkikken dan alle officiële instanties en drijgementen bij elkaar en dat probeer ik U alleen maar duidelijk te maken.

U staat niet alleen in Uw wereld en laat dan een ander ook niet alleen staan en daar u geen commentaar hebt verder geloof ik maar dat we de zaak moeten afsluiten.

Nog niemand met een motie van afkeuring, nou ja goedkeuring kunt U wel naderhand doen dat is voor het medium ook prettig niet waar, anders schrijft U het naar het bestuur, dan zijn die ook weer een keer blij he, wat mij betreft, ik heb geprobeerd meer te zeggen geloof ik dan ik eruit gekregen heb. Er zijn bepaalde gevoelens die je niet uit kunt spreken en nu zijn er een aantal vormen van geestelijke kennis die je in woorden niet kunt uitdrukken. die je alleen maar in een schicht van licht misschien kunt zetten er zijn er wel een paar die het kunnen zien maar ~~dat~~ niet voldoende.

lijkheden en je beseft daarvan ben je dus volledig vrij.

Er is dus niet iemand die zegt: Je mot.! Het kan zijn dat men zegt hoor eens, jij staat op het punt van incarneren. In jouw geval zou ik daar of daar eens gaan kijken. Maar dat is dus geen dwang, dat is hoogstens een raad.

X Wordt die altijd gegeven?

- Nee, niet altijd dat kan voorkomen maar het is geen zekerheid maar je kunt dus niet zeggen, als ik dood ga en ik moet reincarneren dan heb ik een raadgever. Je kunt wel zeggen, wanneer ik raad nodig heb dan kan ik erom vragen en dan krijg ik hem wel ergens, maar ja U weet precies hoe het gaat, de wijzen vragen andermans ~~xxxxxx~~ raad, de domme denken dat ze het zelf weten. Dat is bij ons ook zo.

X Mij is eens door een cliënt gevraagd of onze overgegane familieleden ons leven ten voordele of ten nadele kunnen beïnvloeden, of zo het ja dan nee kunnen beïnvloeden.?

- Wat noem je beïnvloeden. Als U denkt dat we U kunnen nemen en op Uw plek zetten nee, we zouden U soms graag op Uw nummer zetten geloof dat maar, maar wat we kunnen doen is U inspireren, U denkbeelden geven we kunnen Uw droom besturen we kunnen U iets aan laten voelen, wanneer er gevaar dreigt kunnen we U vóór die tijd een schrikreactie laten voelen, waardoor U op het moment van gevaar niet ter plaatse bent, zo zijn er meerdere mogelijkheden en dat wordt ook inderdaad wel gedaan

X Dan zou je dus kunnen zeggen dat het in je carma opgesloten ligt, dat dat ongeluk je niet overkomt.

- Ja, dat kun je natuurlijk zeggen maar kijk, carma is niet wat heel veel mensen denken het hele verleden wat je nu af moet werken. Het is eerder dit, kijk, als je een klas doorlopen hebt dan heb je kennis opgedaan en dan kom je in de volgende klas terecht, dan heb je eerst vakantie gehad in de geest en dan word je dus met problemen geconfronteerd, maar de kennis die je in de vorige klas hebt opgedaan, zou wanneer je daar goed gewerkt hebt je in staat moeten stellen om de problemen in de nieuwe klas ook op te lossen. Maar goed, nou heb je daar gefaald en dan heb je er in je vakantie ook niks aan gedaan ja dan kom je er net niet helemaal en dan maak je fouten. Dat is eigenlijk carma. Carma is dus niet, ik heb jou in het vorige leven geslagen dus nu is het logis dat ik van jou een pak slaag krijg. He zo simplisties is het niet. Het simplistische verbond zetelde op aarde en niet in de hemel.

X U heeft zojuist ons uitgelegd dat we niet kunnen spreken van geestelijk gehandicapten omdat een geest niet gehandicapt kan zijn en wil dat zeggen dat alle geesten waarmee U zich samenbindt in het hiernamaals normaal zijn?

- Ja dat is heel erg moeilijk, want wat is normaal.

X Mag ik een voorbeeld geven. Iemand die een neurotische persoon zou zijn hier op aarde, als hij overgaat heeft hij dan toch nog wel neurotische trekken over zich. - in het hiernamaals of is hij daar dan helemaal van verlost?

- Nou, wanneer je overgaat dan ga je beseffen dat die neurotische trekken niet écht echt bestonden, nu wil je dat niet toegeven en dan houd je ze nog een tijdje maar zolang je ze houdt kun je je weer niet losmaken en zit je dus in een schemerlamp of misschien nog iets duisterder, maar op het ogenblik dat je aanvaardt wat je bent wat je innerlijk ook weet wat je bent, vergeet dat ook niet en dat met de hele cosmos wil delen dan leef je in het licht en kijk leven in het licht is voor mij in mijn wereld normaal, maar ja of dat voor een ander ook normaal is dat weet ik niet. Ik weet alleen wij die in het licht zijn aanvaarden dit als normaal. Wij vinden het ook heel normaal dat we gelukkig zijn he en wij zijn gelukkig omdat wij voortdurend kracht hebben, kennis krijgen we zijn voortdurend bezig en we kunnen iets doen en als je eens een ogenblik vrije tijd hebt ga je eens een praatje op aarde maken nietwaar, duizend en een mogelijkheden en dat stelt tevreden, daar ben je gelukkig mee. Maar dat vinden wij normaal en als je kijkt naar de mensen dan schijnt het soms abnormaal wanneer een mens gelukkig is.

Dan denk ik ook bij mezelf, dat moet dan toch wel komen omdat jullie de wereld niet nemen zoals ze is en jezelf niet durftte aanvaarden zoals je bent. Als dat zo was zou je gelukkiger zijn.

- X Wat verstaat U dan precies onder geluk.?
- Onder geluk versta ik de toestand waarbij al datgene wat je bent, doet en ondergaat een zodanige mate van bevrediging in je wekt dat je met vreugde verder gaat.
- X Dan kent U ook de andere toestand !
Of weet U dat uit ervaringen van vorige levens ?
- Wij weten heus wel dat er een andere toestand is, wanneer ik iemand probeer op te halen die in het duister zit dan weet ik heus wel hoe die toestand daar is. Ik kan ze niet meer delen, dat is wat anders en ik kan het betreuren dat ik iemand niet mee kan krijgen, maar dat maakt het me toch gelukkig omdat ik het geprobeerd heb, dat is hetgene. Dus ik ben niet ongelukkig door een mislukking, want de mislukking houdt voor mij in dat ik het beste geprobeerd heb wat ik kon en daarmee heb ik mijzelf dus waargemaakt en dat geeft me dan toch weer bevrediging.
- X Dat is toch hier op aarde ook. Als je probeert iemand te helpen en het lukt niet of niet direkt, dan geeft toch toch een gevoel van ongelukkig zijn.
- Nee..nee..nee..Als je een beetje wijsheid bezit dan gebeurt dat niet, maar ja je hebt natuurlijk wel gevallen waarbij je iemand probeert te helpen en als het dan niet lukt maakt die ander jou ongelukkig dat is ook een mogelijkheid dat is typisch erg en dat komt dan omdat je geen afstand kunt nemen. Maar ja ik vind bij ons leven gelukkig en dat vind ik de norm, maar norm is iets wat je stelt .
- X Als je je nou constant gelukkig voelt hier bij U dan zou je toch ook niet zo graag willen reïncarneren denk ik ?
- Er komt een ogenblik dat er geen uitdaging meer is , vergeet niet wij zijn onvolledig we zijn nog niet helemaal in perfect evenwicht, omdat we elke keer weer iets doen waardoor we toch weer iets van evenwicht en harmonie ervaren zijn we gelukkig , maar er komt een ogenblik waarin een hiaat zit, daar kun je niets mee doen en al dat andere dat heb je voor je gevoel al gedaan, dan ben je niet ongelukkig, maar ja hoe moet je dat zeggen...verveeld..dat is misschien het beste
- X Verzadigd voelen.
- Ja..een verveling vind ik wel het beste er is geen uitdaging meer.
- X Je kan niet meer groeien dan...
- Juist, wanneer er geen uitdaging is dan is de weg naar de aarde juist de weg waardoor je een nieuwe uitdaging kunt aanvaarden en daarmee en dat is dan je eige gevoel dus die blinde plekken wegwerken waar je nú last van hebt en waardoor je nu niet meer kunt dan je gedaan hebt. Heeft U dat begrepen.
- X Maar nu mijn vraag, dat incarneren is dat een plicht of kan je zeggen ik zie daar niets in ?
- Nou kun je natuurlijk zeggen moet je luisteren joh. Kijk stel dat je in huis zit en je hebt nog eten in je huis en zo en je zegt ik ga niet naar buiten... nou niemand die zegt dat je naar buiten moet gaan. Maar als je niks meer te eten hebt nou dan wil je wel. Zo moet je dat bekijken. Er is niemand die zegt dat je moet maar het is zo dat je eigen behoefte je dwingt tot.
- X Maar ik kan me toch moeilijk voorstellen dat er zijn nu zoveel oude mensen die zeggen ik verlang naar de dood en die zullen dan als ze in die andere toestand komen vrolijk opnieuw beginnen, wetende dat ze dat hele gedoe weer opnieuw moeten mee maken. Je weet het begin maar het einde herinner je je dan ook al te goed.
- Ja dat kun je je dan wel realiseren, maar wat zoiemand heeft die oud is, die ziet ook geen weg verder meer. Maar als iemand nog denkt dat er wat te beleven is dat er nog iets gebeuren kan in dat leven, dan heeft ie meestal zo'n haast niet. Wanneer die toestand bij ons ontstaat dan geldt dus datzelfde effect. Jullie denken altijd als ik naar de hemel ga, dan ben ik gelukkig, nou vergeet dat maar. Als je hier werkelijk 1000 jaar achter elkaar zit met niks als bazuinen geschal, met harpgepingel en alelujas dan vlucht je naar reïncarnatie.

- Maar dan wel in een land waar ze geen isolerende ?
 Dat is een illusie overigens, de hemel is iets anders, de werkelijke hemel is het vormeloos gelukkig zijn en toch komen ze uit de hemel ook altijd weer terug.
- X Maar misschien, als ik U even in de rede mag vallen, is de drang naar reïncarnatie dusdanig omdat je vindt dat je niet verder kunt maar graag hoger op wil. en dat je het moet verdienen om weer verder te gaan en het nog weer beter te doen. En heeft U dan vanaf de andere kant niet op het ogenblik een vreselijke tegenhang, misschien is het een typisch onderwerp voor vanavond, maar ik zou toch wel graag een antwoord willen horen, van de pil. Er zijn toch minder mogelijkheden? Staan ze niet in rijen om te wachten tot er weer eens een mogelijkheid is?
- Ja ..zoals ik het U nou hoor vertellen dan is het net of ze allemaal al voor een toilet staan met het bordje bezet erop. Maar zo is het nu ook weer niet hoor.
- X Ik stel het misschien iets te extreem maar...
- Ja maar goed ik antwoord dan ook extreem. U moet zich dat zo voorstellen. Die pil dat is nou ook niet zo daverend. De beperkingen die daardoor ontstaan zijn niet zo groot als U denkt. Kijk, het weste, gebruik de pil, het ooste, brengt ze voort en zo gaat dat in de praktijk, begrijpt U en die mensheid hoeft helemaal niet zo ver te groeien omdat het aantal menselijke incarnaties op het ogenblik gelijkblijvend is. Kijk als je de mensen kijkt van het begin afaan dan zijn er al een heel stel die boven de noodzaak tot incarnatie in de mens gekomen en wat er dus bijkomt dat is aanvulling van beneden af en wat zijn dat, ja dat zijn heel vaak uiteindelijk wezens die dieren geweest zijn in een vorige incarnatie er zijn trouwens ook wat natuurgeesten die laatste tijd die in mensen incarneren, maar er is dus wel aanvulling want als er een lichaam is, is er altijd wel een idioot die erin wil wonen, maar wat je zegt, is die pil nou zo verschrikkelijk? Nee hoor Het is dus niet zo dat er bij ons een heel stel lui zijn die zeggen ik word kotsmisselijk van die pil slikken, ze zeggen dan doodgewoon, nou ze willen ons niet, we hebben de tijd.. we hebben de tijd... ja, wat maakt het uit.
 'n Eeuwtje meer of minder, ja op aarde, op aarde maar in de geest, als je geen honderd jaar hoeft te wachten dan wacht je misschien duizend, dat ligt er maar precies aan wanneer je maar de zekerheid hebt dat je eens terug kunt keren en nou ja, hebben we dan de aarde niet, dan zijn er nog zoveel bewoonde planeten in het heelal, dat is natuurlijk lastig, dan moet je ergens weer een beetje opnieuw beginnen en aanpassing van de ervaring, dat kost je een incarnatie, maar goed wat is dat op de eeuwigheid.
- X Hoe ervaart U dit nou, U ervaart dit vanuit de geesteswereld. Krijgt U ook een ander tijdsgevoel? Want U praat nu over 1000 jaar of 100 jaar.
- Natuurlijk heb ik tijdsgevoel, kijk ik zit nu op het ogenblik voor mijn eigen gevoel in een eierwekker die dadelijk afloopt he, en dat is 5 minuten voor mij misschien minder. Op het ogenblik dat ik met U bezig ben dan pas ik mij aan aan Uw tijdsgevoel. Op het ogenblik dat ik even mijn mond houd dan kan ik dus in de tussentijd een uurtje denken over de volgende zin.
- U kunt dus ook sneller en U kunt dus ook trager dan ons beseft?
- X Ja ik kan zelfs binnen Uw tijdsbeseft sneller. Als U dat wil horen dan kan ik wel een beetje vlugger gaan praten dan dat u kunt waarnemen maar ik kan het zelf....
 ..... (niet meer goed waar te nemen) Het gaat uitstekend, ik heb ook gezegd je kunt het natuurlijk ook langzamer aan doen niet waar, dat is voor mij ook geen bezwaar want dat loopt voor mij gelijk alleen heb ik dus het tempo van het lichaam beïnvloed. Begrijpt U zo gaat dat.
- Hoe groot is de dynamiek hierin?
- X Nou dat kan ik niet precies vertalen want je kunt gaan tot het uiterste van het lichamelijke van het medium, dat hangt dus van het medium af en wat het voor mijzelf is. In de geest kun je zeggen dat je dus ongeveer voor mij, dat hangt van je persoonlijkheid af voor een ander kan het anders zijn, dat ik dus een jaar terug kan brengen tot ongeveer 4-5 seconden en dat ik een seconde uit kan rekken tot ongeveer 6 maanden. Dat is zo ongeveer mijn begrenzing.

X Mag ik nog wat vragen ?

- Natuurlijk !

X Terug komend op de geestelijke gehandicapten. Stel dat zo'n mens dus niet verder komt dan tot de ontwikkeling van een kind van een jaar of 7 en je gaat dan toch als volwassene in ons tijdsbegrip ga je over, hoe moet hij dan in het hiernamaals verder leren als iemand van 7 jaar of ontwaakt hij daar als iemand met toch wel meer kennis.

- Nou moet U zich even voorstellen dat 3 kwart van de kennis waar jullie je ten barste voor werken als je dood bent alleen maar ballast is, he dus wat dat betreft is dat vast één geruststelling.

Dan moet je verder dit onthouden, de geest heeft bestaan voordat ze in dat lichaam kwam en zodra ze onder de beperking van dat lichaam vrij komt heeft ze het gehele verleden er weer bij, met al die ervaringen, he dus dan maakt dat kleine beetje niet veel uit.

X Maar ook de kennis ?

- Kennis, wat bedoelt U met kennis ?

X Nou, U kunt met ons converseren in de nederlandse taal, maar stel nu dat U in het leven hier op aarde 4 talen had geleerd, zou U dan nu ook in 4 talen kunnen converseren met ons ?

- Kijk ik kan nu wel in een andere taal met U gaan spreken voor zover die in het medium aanwezig is, dat is makkelijk genoeg nietwaar wir schalten ein augenblick um und wir können weiter gehen in Deutsch or if you do prefer so we can speak in English, Ah. ce bien, je parle ce ca.

X Dus als het medium geen talen spreekt....

- Nee dan kan ik er op deze manier geen gebruik van maken, ik kan wél klanken vormen. Ik heb dat wel een keer gedaan, dat is al een tijdje geleden, toen was er dus een behoefte, een werkelijke noodzaak om iets te zeggen in het Japans en toen had ik dus voor één woord méér tijd nodig dan nu voor een zin, omdat ik het klank voor klank moest vormen, voor mij erg vermoeiend en voor de toehorenden in het algemeen niet bepaald boeiend, maar in dit geval was het nodig. Het kan dus wel, maar voor mij is het dus een kwestie van ik moet gewoon een bron vinden die Japans kent en ik moet de associaties van mijn eigen beelden in dat Japans sprekend geheel of in die bron die de Japanse taal kent, geestelijk of stoffelijk en vervolgens de reacties in vertaling overbrengen a.h.w. zodat de klankreproductie via het medium plaatst vindt.

X Conclusie. U communiceert met Uw medegeesten niet in woorden maar in beelden, klopt dat ?

- Uh. Ongeveer ja. Het is onomschrijfbaar. Het is n.l. zo dat we ook niet communiceren in beelden. We communiceren in impulsen, die wanneer U ze zoud ontlede op menselijk vlak alles omvatten, dus alles wat je je zintuigelijk voor kunt stellen, geur, smaak, tast, klank, eh wat je maar wilt, dat zit er allemaal in, het zijn dus complete beelden en om dat te omschrijven hoe dat gaat dat is menselijk niet mogelijk eigenlijk.

X Gaat dat met een medium ?

- Nee, dat gaat niet met een medium, dat gaat dus zeg maar een soort inductie, wanneer het in mij bestaat en ik stem er in af op de ander ontstaat het in de ander, dat is de eenvoudigste manier om te zeggen.

X Zoals een intelligentie dus een medium kan overschaduwen en die het met zijn eigen woorden weer geeft

- Nou ook niet, het is zo dat, je ontvangt dus een complete indruk en die complete indruk vergelijk je met je eigen indruk, dan corrigeer je op grond van je eigen indruk met de ontvangen indruk en die weerkaatsen dan a.h.w. gereviseerd terug en dat is dan communicatie.

- X Hoe kunt U nou uitleggen. Ik heb eens een uitbreiding gehad, laat ik zeggen één van de meerderen en het was net of ik op een tapijtje door de lucht ging en ik kwam in het tegenwoordige Indonesie terecht en ik praatte met die mensen, in wat voor een taal, dat heb ik dus niet kunnen beleven, maar op een gegeven moment zei ik, ik moet weer terug voor mijn kind en ik was dus weer in een mum van tijd in mijn lichaam terug, maar hoe ik daar gecommuniceerd heb, dat is mij dus nog lang niet duidelijk.
- Hebt U wel eens van telepatie gehoord ?
- X Jawel..jawel.. maar ik wil eens vragen hoe dat nu mogelijk is.
- Dit is telepatie. Nou moet je dit onthouden. Een mens heeft bepaalde gedachten en die gedachten bestaan uit een begrip, dus het is geen woord, maar een begrip, als U een woord zegt dan zit er veel meer achter, dat is de uitdrukking van een omvattende begrip. Een telepaat nu, die gebruikt dus niet het woord, die beperkte verklanking, maar die zendt de hele impuls, het hele begrip uit en dan heb je dus zelfs een vollediger communicatie dan met woorden denkbaar is. Bovendien, je was daar niet met je lichaam hoor en als je dat begrijpt dan is dat maar goed ook, anders zou de K.L.M. en al die andere failliet gaan. Wat dat betreft moet U maar zó denken. Heel veel voorname personen vliegen veel en de gewone burgers die er naar kijken die zien ze vliegen.
- X Mag ik nog even iets vragen. Om even terug te komen op b.v. een vraag daarstraks van die mevrouw, dat de mensen in de stof, dat die dus begeleid zouden kunnen worden, door ze een schrikreactie op te wekken, kunt U mij dan uitleggen hoe dat zat met die Ajatolla Ghomijnie.
- Hoe het met die Ajatolla was, nou ik weet niet waar U precies op doelt, maar x(op die bom aanslag die geweest is) daar was die Ajatolla zelf niet bij, die was daar niet en zou daar ook niet komen, dat is heel eenvoudige, kijk Ghomijnie, dat is op het ogenblik zonder het te willen de marionet geworden van een aantal op hol geslagen wetgeleerden en priesters. Hij is dus wel de spreekbuis, maar hij is niet degene die zichzelf daar mee bezig houdt en hij ontvlucht dus aan die beperking door naar buiten met meer bezag op te treden en daarom was hij er niet, dus daar was helemaal geen schrikreactie voor nodig. Trouwens ik ben helemaal niet zo hoor... maar in dat geval had ik toch gezegd, in dat geval als iemand hem had willen waarschuwen: " Zeg kun je me misschien even vertellen hoe we het makkelijkst naar de diepste sfeer komen" weet je wel, Ja kijk Ghomijnie als die eenmaal aan onze kant is, dan zou hij het onmiddellijk beter inzien en dan denk ik dat hij toch ook wel weer gauw naar het licht komt. Maar op aarde is hij op het ogenblik een mens die dood en verderf zaait op een manier die niet aanvaardbaar is en ik geloof dat dat op den duur voor hem zelf ook steeds een grotere belasting gaat worden, wanneer die over gaat.
- X Zou hij als hij in het hiernamaals zou aankomen dus niet zo belastend werken, dat hij niet lang daarvoor in het donker hoeft te verkeren ?
- Jongens... jullie zitten altijd.. Oh jongens neem me niet kwalijk..maar goed.. jongens en meisjes moet je goed luisteren, straf is iets wat mensen uitdenken. Als je in het duister komt, kom je niet in het duister omdat iemand zegt dat je in het duister moet. je bent in het duister omdat je bang bent jezelf te tonen in het licht. Iemand die overtuigt is dat hij het beste heeft gedaan, die kan vanuit het standpunt van anderen misschien ontstellende dingen gedaan hebben, maar hij kan aanvaarden wat hij is en dat betekent dat hij dan betrekkelijk snel in het licht leeft en dat is iets wat jullie niet kunnen begrijpen, jullie zeggen, waarom kan een Hitler dan ook weer in het licht leven b.v. Maar dat is heel eenvoudige. Wanneer Hitler aanvaart wát hij is geweest, met alle goed en alle kwaad erbij, en hij is bereid om dit voor iedereen a.h.w. te aanvaarden en als hij zich afsluit om het niet te laten merken, dan leeft hij in het duister.
- X En leeft hij ook op dit moment in het duister ?
- Uh..Schemerig..schemerig Zeker niet in het volledig duister, zeker niet zo somber, waar de mensen hem toewensen, in de diepste hel, maar dat komt omdat veel van hetgeen hij gedaan heeft, door hem zelf niet werd ervaren. Hij heeft heel veel dingen gedaan die verschrikkelijk waren omdat hij dacht daarmee iets goed te doen en waar

hij eigenlijk voor verantwoordelijk is, dat is zeg maar voor al hetgeen hij gedaan heeft vanaf half 1941. De wanhoop van het falen heeft hem tot zelfbeschouwing gebracht. Daar heeft hij ontzettend veel aan opgeofferd. Nu hij aanvaarden kan, dat dit dus schuld is, dus onzuiver, onaanvaardbaar hoeft hij alleen nog maar te zeggen: "Ik ben niet DER GROSSE ADOLF", maar ik ben alleen maar een zielige huisschilder die mislukt is, als hij dat doet leeft hij in het licht. God is niet wraakzuchtig. Ik geloof dat de grootste gena.. ja eh als ik preek moet je me maar niet kwalijk nemen ik ben nog ouderwets, ik praat nog over God. en waarom zou ik niet er is iets wat wij God kunnen noemen. God is eigenlijk genadig in zijn rechtvaardigheid en rechtvaardig door zijn genade. Hij maakt ons zelf tot de beoordeelaars van ons zelf. Als wij falen, dan zitten we in de elende en het duister.

X Waaron spreken de Israëlieten, de Joden dus het woord God niet uit ?

- U hebt het verkeerd, de Israëlieten spreken wel het woord God uit, maar ze spreken de naam Gods niet uit. God heeft bepaalde namen, die lopen van de 4 letterigen tot de 144 letterigen en deze namen worden niet uitgesproken omdat ze een kracht aanduiden die zódanig groot en rein is, dat alleen het uitspreken daarvan als het ware heiligschennis is en bovendien het opwekken van een zuivere kracht die ons in onze onzuiverheid zou kunnen verteren.

X Kunt U mij zeggen hoe wij onze kinderen moeten begeleiden en hoe we ze iets mee kunnen geven?

- Nou ik zou zeggen, kinderen begeleiden moet je niet. Op het ogenblik dat je kinderen begint te begeleiden, ontnem je ze de mogelijkheid om zelfstandig te worden. Wat je kinderen moet geven. Geef ze een vaste wet, een vaste regel om te weten waar ze aan toe zijn, niet vandaag zus en morgen zo. Geef ze genegenheid, daar hebben ze recht op en die hebben ze nodig, maar géén bezitucht. Erken dat ze mensen zijn voor zichzelf en laat ze zich desnoods een buil vallen, zorg alleen dat je op tijd erbij bent om ze op te rapen, te troosten en zo nodig te verbinden. Zó maak je van kinderen volwassen mensen, hoe meer je de kinderen beschermt, hoe meer je ze begeleidt, hoe moeilijker het voor ze zal zijn om volwassen te worden.

X Maar er zijn zoveel kinderen wel bevoorrecht als ze bij zulke ouders geboren worden.

- Wanneer ze bij dergelijke ouders mogen leven, dat is de beste uitdrukking die ik daarvoor heb, dan zullen ze mensen worden, die anderen de mogelijkheid geven om zichzelf te zijn. en ze toch helpen. Dan worden zij waarschijnlijk toch deel van die langzaam groeiende groep van mensen die de mensheid voor zichzelf kan beschermen, door zijn onrijpheid.

Tja.. het is allemaal nogal filosofisch. Maar het is niet onwaar hoor. Kijk zolang er gezegd wordt, wat voor mijn vader goed was, is goed voor mij, vergeet je dat je je vader niet bent. Begrepen? Dus zeg niet, wat vroeger ook goed was is nu ook goed. zeg alleen, wat vroeger was heeft me gemaakt tot wat ik nu ben en daarom moet ik goed zijn volgens hetgeen ik ben. en dan zal ik later iemand voort kunnen brengen misschien in de wereld die goed is volgens haar eigen wezen, niet alleen volgens de dode letter en de norm van het verleden wat allang gestorven is. Nou zo is het allemaal.

X Ik wilde nog wel weten van U, die man in Puna in Indiá, ik ben zijn naam even kwijt ... Bagwan. die is naar Amerika gereisd. Kunt U mij daarover iets vertellen?

- Nou ja, mag ik een tegenvraag stellen? De kerk van Rome. Aan het hoofd daarvan staat de paus. Is de paus een oplichter? Die heeft ook reizen gemaakt naar Amerika en anderen. Iemand die geloofd in hetgeen hij is en dat doet ook de Bagwan die is niet helemaal een oplichter, maar wanneer hij dus deel wordt van een instelling die in feite toch wel rijkdom najaagt ook, dan zou ik zeggen dat je zonder een oplichter te zijn oplichting van je gelovigen in de hand werkt en dat kan in Amerika nog veel gemakkelijker dan hier.

Nou dat was dan hoop ik de laatste vraag .. ja ?

Goed vertel me dan nog een schoon woord, je weet wat het is ja? drie woordjes en dan kijken we wel.

X Reinheid, hart, vacantie.

- Wanneer de reinheid van het hart overheerst, dan heeft de ziel vacantie. Men spreekt van hart als zetel van gevoel, als stoel van leven en van ziel als eigenlijk de spil van het wiel waarom het leven draait. Men spreekt van 't hart als bron en kracht en daaruit wordt dan voortgebracht de eigenschap die mens begeert, waarmee hij zich door het leven leert te slaan en spreekt van reinheid, trouw van zin, maar al legt hij daar 't herte in. Slechts waar hij zuiver is, door niet meer met zichzelf te strijden, het eigen goed steeds te verstaan, niet anderen om hun zonden te beneiden, de afgunst in zichzelf te beslaan. Wanneer de mens leert dat er reinheid is, in vreugde zijn, ontvangen en ook geven, al wat het leven is en wat het leven biedt dan vindt hij in die reinheid van het hart een vreugde en vreugde roert de ziel als leed....en verder niet. En als de ziel door reinheid en door vreugde wordt gedragen, wanneer de geest bewust zijn steeds weer rijper nog ziet uitgepreid, dan zal het hele leven plotseling alle leven dragen, dan is het vacantie, even de ontspanningstijd. Dan leer je je aan alle bronnen laven, dan leer je leven uit het zijn, ook zonder het gezag, dan leer je leven met een kracht die alles voortbracht en kort te tellen al die dingen dag voor dag. Dan heb je tijd en eeuwigheid gehuwd. Dan zijn de stormen en de strijd in eigenheid geluwd, dan is uit alle kracht de werkelijkheid gekomen, waardoor het niet meer nodig is alleen nog maar te dromen. Dan voer je uit jezelf voort, in zijn en werkelijkheid, de kracht die in je leeft in reinheid voortgebracht en uit het hart en uit de ziel worden tot een levenskracht, die alle zijn omgeeft, zodat de ziele met zijn God, de ziele met de stof doorkleeft.

Het had misschien korter gekunt, maar het ging zo lekker.

Vrienden, hartelijk bedankt voor de aandacht en een prettige avond verder.